

жданіега на ученицытъ въ класътъ и ми. др. дѣто
ще са рече, че това не е урокъ, а просто бе-
съда или разговоръ съ дѣцата. Учителътъ треба
да са старае да говори съ дѣцата съ такъвъ я-
зыкъ, какъвѣто са говорили у тѣхъ си но да из-
бѣгва сѣкакви непрялични и груби думи. Тѣй сѣ-
що е длъженъ да имъ поправа языкътъ. Тѣй сѣ-
що въ разговорътъ съ дѣцата си имѣтъ мѣстото
умалителнигѣ имена: *Ванка Пенка* и пр.

Най напредъ учителътъ треба да научи дѣ-
цата да му отговарѣтъ на въпросътъ. Учителътъ
треба да дава въпросътъ на сичкитѣ дѣца, а по-
диръ въпросътъ треба да извика едно дѣте, кое-
то да са отговори на въпросътъ му. Учителътъ
най напредъ извиква едного отъ най способнитѣ
и развити дѣца и го кара да му отговори на въ-
просътъ. Най много треба да са варди учителътъ
да не бы да веуши на дѣтето таково убѣжденіе,
че силитѣ му сѣ слаби и не може да извършва
това, което искатъ отъ него, защото това е мно-
го вредно. Много е полезно, щото дѣцата да из-
вършвѣтъ сичко въ класътъ по командата на у-
чителътъ ; това имъ дава възможность да си раз-
кършвѣтъ уморенитѣ отъ сидѣнія членове ; и дру-
го, учителътъ сосредоточва тогава вниманіето на
дѣцата врѣхъ думитѣ си и движеніята. Командата
треба да състои отъ малко и прости думи : станѣ-
те, сѣднете, турѣте си рѣцѣтъ си на чинътъ, рѣ-
цѣтъ назадъ, издигнете си дѣспната рѣка, лѣзата
и т. н.

Когато забѣлѣжишь че дѣцата земѣтъ да са